

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Modestus Episc. 18. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

614 VITÆ SANCTORVM. 18. Dec.
*melioris. Bona mors, si peccato moriaris, ut iustitia vi-
vas. Hæc mors necesse est ut præcurrat, ut sequatur illa
secura. Dum vivis in carne, morere mundo, ut post
mortem carnis Deo vivere incipias. S. Bern. ep. 105.*

S. MODESTUS EPISC. 18. Decembris.

Nobiliores nemo MODESTO habuit cunas.
Rogas quales? carceres fuere, in quos ad
captivum patrem vix natum mater asportavit,
docuitque à teneris Martyrē esse. Quinto à partu
mense inter preces uterque parens inibi animam
Deo reddidit, opulentam filio hereditatem vin-
cula post se relinquens. At hanc invidens Maxi-
mianus Imp. educendum viro Senatorii ordinis
tradidit. Sperabat hic patris nomen; sed cum pri-
mum MODESTVS per ætatem intelligere cunabu-
la sua potuit, doluit scilicet vel inscium se à pa-
rentum vestigiis deflexisse: & degenerem tam
diu se putavit, quousque fugà Athenas delatus
Christianis se junxit. Hic dum sacro lustratur
fonte, radiantem ignibus columnam in caput
pueri descendere Episcopus vidit. Cum deinde è
cive genium malum, è sorore verò heri sui mor-
bum depulisset, heredem hic MODESTVM cum
ceteris liberis suis scripsit. At isti, quò potius ac-
cederet aliquid ad hereditatem, quam decederet,
Ægyptio homini & à sacris nostris alieno ado-
lescentem vendiderunt. Septem annos cum ser-
visset, è servitute Deorum tandem etiam domi-
num eripuit, & libertus Solymas abiit. Ibi de-
mum ad Patriarchatus dignitatem evectus, cum
veneno infectum fontem purgasset, fontisque in-
colam serpentem neci, cacodæmonem sub cane
latrantem fugæ dedisset, hospitioque, qui in ser-
vitutem

vitutem illum dederant, coheredes illos suos peramanter excepisset, dignam natalibus suis mortem obiit. Sed amisit Ecclesia, vel cælo teste, tunc columnam suam. Imò non amisit; transtulit eò, ubi ipsa sese ædificat. *Ex Menais.*

An non meritò coronabitur, qui sic certaverit, mundum abiciens promittentem, irridens inimicum tentantem, & quod gloriosius est, de seipso triumphans, & crucifigens concupiscentiam prurientem? S. Bern. serm. i. de Omn. SS.

S. MEGENGAUDIUS C. 19. Decembris.

ILla demum vera nobilitas est, non pauciores virtutes, quàm ceras quæ potest numerare. Potuit MEGENGOR Geldiæ Comes, idemque fortissimus militum dux, & hoc nomine Imperatori Ottoni III. cum primis charus. E conjuge Gerbirge Zurphanensi item Comite cum filias iv. filium sustulisset unicum, hunc ipsum in primo ætatis flore, bello Bohemico amisit. Quid expectas? scilicet lacrimas vel armato Marti exprimendas, & dignos patre gemitus? viduos matris capillos, & lacerum planctu pectus? omnia alia audies. In funere filii mortuique vultu suum agnovere parentes, hoc est mortalem. Utique mortem lecturam maturos ætate fructus suos, quæ immaturos carperet: satis oppidò jam vixisse parentes, qui vixisse filium aspicerent. Convasare igitur MEGENGOR & in tuto locare impedimenta, opes, hoc est, in cænobio, cui Adelhaidem filiam præfecit, deponere; ipse quoque animo à mundo abesse, cum non posset corpore; castitatem deinceps cum conjuge colere; lectioni sacram literarum se dedere; denique in oculis nihil præter